

statistikker blir hundretusener av kvinner og unge hvert år arresteret og straffet for ikke å bære *hijab*. Ofte blir de pisket. Dette viser ikke bare regimets urettferdighet og undertrykkelse, men også den enorme motstand. Appellen mot kvinners situasjon under det reaksjonære islamske regime er også en appell mot bruk av terror og middelalderlige metoder. Likestilling for Iranske kvinner er samtidig en oppfordring til likestilling for kvinner i alle land og samfund som styres av politisk Islam og Sharia - og dermed en styrkelse av kvinnernes likerettsbevegelse internasjonalt.

Den 8. mars oppfordrer vi alle til å støtte kvinnernes frihetsbevegelse i Iran ved å kreve stop for politiske relasjoner til *Den Islamske Republikken i Iran* og et stop for seksuel apartheid.

Organisasjonen mot Kvinnediskriminering i Iran (Equal Rights Now)

<http://www.equal-rights-now.com>

Irans Arbeiderkommunistiske parti Utenlandsorganisasjon (WPI)

<http://www.wpiran.org>

mars2009.

URGENT ACTION
Sexual Apartheid

URGENT ACTION
Stoning

URGENT ACTION
Sharia Laws

La oss gjøre Kvinnernes Internasjonale Kampdag til en protest mot det Iranske regimets kjønnsapartheid.

Den 8. mars, Kvinnernes Internasjonale Kampdag, nærmer seg. Denne dag er den internasjonale dag for protest mot alle former for undertrykkelse og diskriminering mot kvinner. For å markere dagen vil Worker-communist Party of Iran (WPI) og "Equal Rights Now" – Organisasjonen oppfordre til å fordømme *Den Islamske Republikken i Iran* for dens systematiske kvinnefjendlighet og seksuelle apartheid. videre oppfordrer vi til politisk isolasjon av regimet som en solidaritetserklæring med kvinnernes frihetsbevegelse og det iranske folk.

I dag er apartheid ikke lenger ensbetydelig med rase-apartheid, men med den seksuelle apartheid som utøves av regimer som i *Den Islamske Republikken i Iran*. Dette regimet har intensivert, legalisert og forsterket undertrykkelsen av kvinner ved hjelp av lovgivning og retslige systemer. Like fra begynnelsen har regimet iverksatt obligatorisk tilsløring som en fysisk barriere til å isolere og adskille kvinner fra menn, og har gjort det med brutal maktanvendelse, herunder syre i ansiktet på utslørrede kvinner, samt fengsling og pisking av kvinner som overtrådte reglene. Akkurat som det tidligere, rasistiske apartheid-regime i Sør Afrika har det også inført adskillelse i busser, på arbeidsplasser og i hele det offentlige rom.

Foruten adskillelse, tilsier seksuell apartheid å tvinge kvinner tilbake til hjemmet. Kvinner er utelukket fra mange aktiviteter. De har ikke adgang til sportsplaser. I henhold til *Sharia*-lov er kvinner menns eiendom og har ikke andre plikter enn å tjene deres mannlige 'voktere' og passe mann og barn. Kvinner kan kun arve det halve i forhold til menn og deres vitnedom er kun det halve verd. Kvinner kan knapt få skilsmisse uten deres menns samtykke, mennene derimot kan skille seg fra deres koner uten grunn og enda uten deres tilstedeværelse. Kvinner har ingen rett til å reise, arbeide, studere og så videre uten deres mannlige 'vokters' tillatelse. En voksen kvinnes giftermål er

ikke gyldig og kan ikke registreres uten hennes fars godkjenning. Seksuelle forhold utenfor ekteskap straffes med døden ved steining, en ytterst brutal henrettelsesmetode. Enhver protest mot seksuell apartheid og kvinners slave-lignende forhold imotekommers med brutalitet. dessuten har regimets propaganda-apparat gjort utnyttelsen og utnyttelsen av kvinner til hverdags-rutine.

I lyset av disse barbariske realiteter bør *Den Islamske Republikken i Iran* stilles over for den samme offentlige avsky og fordømmelse som det Sør Afrikanske apartheid-regimet ble. Den institusjonaliserte og legaliserte kvinneundertrykkelse i Iran er tilsterkkelig grunn til å forlange internasjonal politisk isolasjon av dette middelalderlige regimet. Den organiserte og brutale undertrykkelse av Irans kvinner er nok til å forlange makthaverne i Iran stilles for en internasjonal domstol under anklage for forbrytelser mot menneskeheten. Den grosumme situasjonen for kvinner er grunn nok til å forlange slutt på dette regimet.

Humanisme må og skal fordømme *Den Islamske Republikken i Iran*. Den politiske isolasjon av apartheid-regimet i Sør Afrika i begynnelsen av 1990-årene er et eksempel på at forente anstrengelser fra folk over hele verden kan lykkes med å avskaffe et menneskefjendelig regime. Den Islamiske Republikken i Iran må og skal stilles for den samme fordømmelse. Enhver imøtekommelse av dette regimet tjener kun til å stabilisere det på bekostning av det iranske folks liv og rettigheter.

Den 8. mars oppfordrer *WPI* og *ERN* til solidaritet med likhetsbevegelsen i Iran. I løpet av de siste 30 år har bevegelsen mot seksuell apartheid vunnet frem på universiteter og i skoler, på fabrikker og arbeidsplasser, i familien og på gaten. Denne bevegelse er i sterk vekst og forsterkes til stadighet. Ifølge offisielle, iranske